

tro, at der f. Ex. kan tages visse Paragrafer eller Bestemmelser ud af en Lov, og mene, at da man har stemt for dem i Loven, kan man ogsaa tage dem særskilt. Nei, Et er at stemme for en hel Lov, hvor det One bøder paa det Andet, og hvor det saa kan glide, et Andet er ensidig udtagne Brudstykker af en saadan Lov. Altsaa Regtelsen af disse Bevillinger maa betyde en Regtelse i og for sig og ingenlunde en Sikkerhed for, at Thinget siden vil gjentage den. Jeg skal saaledes nævne enkelte Postier saasom et Par, som faaar sidst i vort Endringsforslag. Vi have ingen Forpligtelse til senere f. Ex. at bevilge Saan til Vaane- og Spareforeningen for Embeds- og Bestillingsmand eller til en Forlængelse af Havnesporet ved Esbjerg Havn og besl., fordi man tidligere har stemt for dem. Det kommer meget an paa, hvorledes det vil tage sig ud under en fornyet Behandling. Al man har stemt for dem i Forening med en Række andre Spørgsmaal efter Forhandling med Ministeren, er vidt forskjelligt fra at stemme for dem, Læsrevne fra den Forbindelse, hvori de vare satte ved tidligere Voteringer. Jeg haaber dermed at have fremsat klart det, der er drøftet idag, navnlig den nye Stilling med Hensyn til Aillagsbevillingen. Jeg haaber, at min ærede Sidemand er tilfreds dermed.

H. P. Jensen: Ved Mødet i Torsdags blev der af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Hofstein) fremsat forskjellige Bemærkninger vedrørende Forstaelsen af den midlertidige Finantslov. Dette foranledigede mig til en kort Bemærkning, nærmest begrundet i, at Liden var saa langt fremrykket. Idag er Liden ogsaa temmelig fremrykket, og naar jeg ikke desto mindre ønsker at fremsætte nogle Bemærkninger, haaber jeg at skulle gjøre det saa kort som muligt. Det forekommer mig, at der er saa meget større Opfordring dertil, som der tidligere fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds er fremkommet en Antydning af, at man fra høire Side under Valgkampagnen, under Valgmøderne, havde givet en Fortolkning af den midlertidige Finantslov, som var urigtig. Som Situationen var, havde jo enhver af os Folkethingsmand en Slags Forpligtelse til at skaffe sig en Anskuelse om Forstaelsen af den midlertidige Finantslov. Jeg har som saa mange af mine ærede Kolleger søgt at give den saa godt, som jeg formaede. Er den urigtig, nu vel, saa er det Spørgsmaals Betydning stort nok til, at man kan drøfte det i Rigsdagen, og der kan nu tillige være saa meget mere Spørgsmaal om at drøfte den, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds

idag har erklæret det for sit højeste Ønske, at vi holde os saa tæt til Grundloven som muligt. Det Samme vil jeg ogsaa grumme gjerne gjøre. Spørgsmaalet bliver: Har man ved en saadan midlertidig Finantslov holdt sig tæt til Grundloven? Grundlovens § 48 giver Forklaringen af, hvad Finantsloven skal indeholde. At denne Forklaring ikke fyldestgøres ved midlertidige Finantslove vil neppe negtes, ligesaa lidt som der overhovedet findes nogen Bestemmelse i Grundloven om midlertidige Love. Det Gæste, der kan anføres til Fordel for midlertidige Finantslove, er det, at man lige fra vor Barndomstid, fra 1850, har givet saadanne Love, men man har aldrig givet dem under saadanne Vilkaar som den sidste. Man har aldrig givet midlertidige Finantslove, uden at der tillige var fastsat en Grænse for Varigheden, og det første Forsøg, der i den Henseende blev gjort i 1853 fra daværende Finantsminister Spommeds Side, mødte en meget bestemt Modstand hos Monrad, og paa Forslag af Monrad blev der sat en Lidsgrænse for Lovens Varighed. Jeg skal nu ikke gaa ind paa yderligere Forhandlinger om midlertidige Finantslove, men kun i Almindelighed minde om, at, naar jeg undtager den midlertidige Finantslov for 1873—74, som man sendte i Udvalg, har man i Almindelighed altid vedtaget disse Love uden foregaaende Forhandling. Men hvorfor? Naturligvis har Grunden været den, at man ventede i Løbet af kort Tid at faae en regelmæssig Finantslov. Men saaledes var Forholdet ikke, da vi i Juni forhandlede om den midlertidige Finantslov (Modsigelse). So, saaledes var Forholdet, siger det ærede Medlem, men jeg tillader mig at have en modsat Mening. Salfald Conseilspræsidenten havde ikke den Anskuelse. Han sagde ved Forslagets Fremlæggelse, at, naar han ikke havde sat nogen Lidsgrænse, var det, fordi det ikke var muligt at sige, naar det var rimeligt, at man kunde faae vedtaget den endelige Finantslov. Han udtalte paa samme Tid, at han paa ingen mulig Maade vilde modsætte sig Forslag om en Lidsgrænse, hvis et saadant Forslag blev fremsat; men det fremkom ikke fra nogen Side, og naar man overhovedet i Landstinget vedtog denne Lov, tillader jeg mig at tro, at den bevægende Marsk var den, at man dengang fra mange Sider haabede paa, at det skulde komme til en Overenskomst om Finantsloven. Naar Mange her i Thinget og deriblandt jeg ikke stemte for Loven, var dette begrundet paa, at jeg havde den Anskuelse, og den har jeg endnu, at man derved gennem har suspenderet Folkethingets Bevillingsret, og det vilde jeg ikke være med til. Thi hvad indeholder Loven? Den giver en Bemyndigelse for Regjeringen til at afholde de nødvendige løbende Udgifter efter de hidtil gældende Negler indenfor de Spøds-